

„Odporúčala som sa vrúcne
sv. Jozefovi. Nepamätám sa,
že by som ho dosiaľ prosila o niečo,
čo by nebol splnil.“

(sv. Terézia z Avily)

Duchovná obnova

Január - Február 2021

Svätý Otec vyhlásil apoštolským listom *Patris corde* (S otcovským srdcom) mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Rok sv. Jozefa sa začal 8. decembra 2020 a bude trvať do 8 decembra 2021. V tomto liste Svätý Otec označuje sv. Jozefa charakteristikami „milovaný otec“, „nežný a láskavý“, „poslušný“, „prijímajúci“, „tvorivo odvážny“, „pracovitý“ a „držiaci sa v úzadí – v tieni“. Svätého Jozefa vyhlásil za patróna katolíckej Cirkvi blahoslavený pápež Pius IX. dekrétom *Quemadmodum Deus* 8. decembra 1870.

Spolu so zverejnením apoštolského listu *Patris corde* vyšiel i príslušný dekrét Apoštolskej penitenciárie, ktorým sa na obdobie slávania „Roka sv. Jozefa“ udeľuje „dar mimoriadnych odpustkov“.

V apoštolskom liste Svätý Otec rozobral ako sa v živote sv. Jozefa prejavilo otcovstvo. Duchovné obnovy v tomto roku chceme zamerať na otcovstvo sv. Jozefa tak, ako ho v apoštolskom liste rozobral Svätý Otec. Tieto charakteristiky otcovstva patróna Cirkvi si budeme počas celého roka postupne rozoberať.

Ako píše Svätý Otec na pozadí apoštolského listu *Patris corde* (S otcovským srdcom) je pandémia COVID – 19, ktorá nám dala pochopiť dôležitosť obyčajných ľudí, ktorí d'aleko od svetiel reflektorov každý deň uplatňujú trpezlivosť, vstúpajú nádej a zasievajú spoluzodpovednosť. Práve takým je aj sv. Jozef, „človek, ktorý prechádza bez povšimnutia, muž každodennej diskkrétnej a skrytej prítomnosti“, predsa však „bezkonkurenčným predstaviteľom v dejinách spásy.“

Ďakujeme Svätému Otcovi, že nám na tento čas predstavuje takého mocného patróna.

**SVÄTÝ JOZEF
- AKO MILOVANÝ OTEC
A OTEC NEŽNEJ LÁSKY**

Svätý Otec v apoštolskom liste S otcovským srdcom píše, že už zo slov sv. pápeža Pavla VI. vyplýva, že svätý Jozef v skutočnosti vyjadril konkrétne svoje otcovstvo tým, že urobil zo svojho života dobrovoľné obetovanie sa v láske vloženej do služby Mesiášovi. A preto ho kresťanský ľud stále miluje.

V ňom Ježiš videl Božiu nežnú lásku, tú, ktorá nám dáva akceptovať našu slabosť prostredníctvom ktorej sa zväčša uskutočňujú Božie plány. Boh nás totiž neodsudzuje, ale prijíma, objíma, podopiera a odpúšťa nám.

BOŽIE SLOVO

Jakub mal syna Jozefa, manžela Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, nazývaný Kristus. Všetkých pokolení od Abraháma po Dávida bolo štrnásť, od Dávida po babylonské zajatie štrnásť a štrnásť od babylonského zajatia po Krista. S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Mt 1, 16-21).

A ja som vodil Efraima, vzal som si ich na ramená, no nezbadali, že ich opatrujem. Povrazmi ľudskosti som ich tiahol, lanami lásky; bol som, ako kto dvíha jarmo ponad ich líca, a skláňal som sa k nemu chovať ho (Oz 11, 3-4).

HLAVNÁ MYŠLIENKA

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Duchu Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Mt 1, 20-21).

MODLITBA

*Slávny patriarcha svätý Jozef,
pod ktorého právomoc boli zverené nemožné záležitosti,
príd' mi na pomoc v týchto okamihoch
úzkosti a ťažkostí.*

*Vezmi pod svoju ochranu tieto ťažké a zložité situácie,
ktoré ti zverujem, aby mali šťastné riešenie.*

*Môj, milovaný otec,
celú svoju dôveru vkladám v teba.*

*Kiež sa nehovorí, že ťa vzývam darmo,
a preto ty zmôžeš u Ježiša a Márie všetko,
ukáž mi, že tvoja dobrota je rovnako veľká,
ako tvoja moc. Amen.*

*(Modlitba k sv. Jozefovi, prevzatá z francúzskej modlitebnej knihy
Kongregácie rehoľníčok Ježiša a Márie z 19. storočia, ktorú sa
Svätý Otec denne modlí.)*

ÚVAHA:

Svätý Otec František v úvode apoštolského listu píše: Po 150-tich rokoch od vyhlásenia sv. Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi blahoslaveným Piom IX. 8. decembra 1870 by som preto chcel – ako hovorí Ježiš –, aby „z plnosti srdca prehovorili ústa“ (porov. Mt 12, 34), podeliť sa o niekoľko osobných úvah o tejto mimoriadnej postave, ktorá je taká blízka každému z nás v našej ľudskej situácii. Táto moja túžba ešte vzrástla počas mesiacov pandémie, v ktorých sme mohli uprostred krízy, ktorá nás postihla, zakúsiť, že „naše životy udržiavajú bežní ľudia – na ktorých sa obyčajne zabúda – ktorí sa neobjavujú v titulkoch novín a časopisov ani na veľkých pódiumoch najnovších televíznych show, ale bezpochybné práve oni dnes píšú rozhodujúce príbehy našich dejín: lekári, zdravotné sestry, zamestnanci supermarketov, upratovačky, opatrovatelky,

prepravcovia, poriadkové služby, dobrovoľníci, kňazi, rehoľné sestry a toľkí iní, ktorí pochopili, že nikto sa nezachráni sám.

Koľkí ľudia každý deň preukazujú trpezlivosť, širia nádej a snažia sa nezasievať paniku, ale spoluzodpovednosť. Koľkí otcovia, matky, starí rodičia či učitelia ukazujú našim deťom malými a každodennými gestami, ako čeliť kríze a ako ňou prechádzať, prispôbiac svoje zvyky, hľadiac dopredu a povzbudzujúc k modlitbe. Koľkí ľudia sa modlia, obetujú a prihovárajú za dobro všetkých“

Všetci môžu objaviť vo sv. Jozefovi – mužovi, ktorý nepozorovane prechádza okolo, mužovi bežného, nenápadného a skrytého života – orodovníka, oporu a sprievodcu v ťažkých chvíľach. Svätý Jozef nám pripomína, že všetci tí, čo sú zdanlivo skrytí alebo sú „v tieni“, môžu v dejinách spásy zohrávať nenahraditeľnú úlohu. Všetkým im patria slová uznania a vďaky.

1. Svätý Jozef – milovaný otec

Svätý Otec František opisuje sv. Jozefa v apoštolskom liste Patris corde viacerými charakteristikami. Jednou z nich je „Svätý Jozef – milovaný otec“.

Uvádza, že veľkosť sv. Jozefa spočíva v tom, že bol Máriiným manželom a Ježišovým otcom. A takto sa – podľa slov sv. Jána Zlatoústeho – „*dal do služby celému plánu spásy*“

Milovaní, sv. Jozef prijal úlohu starať sa o Svätú rodinu, ktorú mu určil Boh. Pre Ježiša tu na zemi sa stal otcom, starostlivým vychovávateľom, aj keď vieme, že Ježiš bol Božím Synom, ktorý sa narodil z Panny Márie. Boh sa takto znížil kvôli človeku, že sa narodil a vyrastal v ľudskej rodine. A v tomto môžeme obdivovať sv. Jozefa, ktorý prijal a snažil sa naplňať Boží plán, ktorý mal Boh s ním. On sa mal starať spolu s Máriou o Božie dieťa na zemi. Preto si zaslúži prívlastok – milovaný otec.

Svätý Pavol VI. poznamenáva, že Jozefovo otcovstvo sa konkrétne prejavilo v tom, že „*zo svojho života spravil službu zasvätenú tajomstvu vtelenia a s ním spojenému vykupiteľskému poslaniu. Svoju legálnu právomoc nad svätou rodinou využil na to, aby jej úplne daroval seba samého, svoj život, svoju prácu; svoje ľudské povolanie milovať domácich tak premenil na nadľudské darovanie seba samého, svojho srdca a všetkých schopností na lásku v službe Mesiášovi, ktorý rástol v jeho dome*“.

Jozef, milovaný otec

Svätý Jozef je naozaj otcom ochraňujúcim a sprevádzajúcim na pozemskej púti tých, čo si ho ctia, tak ako ochraňoval a sprevádzal Ježiša, zatiaľ čo rástol a stával sa z neho muž. Keď ho začneme spoznávať, zistíme, že sv. Jozef je aj učiteľom duchovného života, pretože nás učí spoznávať Ježiša, žiť s ním a cítiť sa súčasťou Božej rodiny.

Svätý Jozef nám tieto ponaučenia dáva ako obyčajný človek, ako otec rodiny, ako remeselník, čo si zarába na živobytie prácou vlastných rúk.

Svätý Matúš nám takisto ako svätý Lukáš o sv. Jozefovi hovorí ako o mužovi pochádzajúcom zo vznešeného rodu: z rodu Dávidovho. Jozef bol pracujúci človek, ako milióny iných ľudí na celom svete; vykonával fyzicky náročné a skromné zamestnanie, ktoré si pre seba vybral aj Boh, keď prijal naše telo a rozhodol sa vyše tridsať rokov žiť ako jeden z nás.

Sväté písmo hovorí, že Jozef bol remeselníkom. Niektorí cirkevní otcovia dodávajú, že bol tesár. Keď sa sv. Justín zmieňuje o Ježišovom živote práce, tvrdí, že vyrábal pluhy a jarmá (porov. sv. Justín, *Dialogus cum Tryphone*). Možno na základe toho sv. Izidor zo Sevilly vyvodzuje, že Jozef bol kováč. V každom prípade to bol robotník, slúžiaci svojim spoluobčanom, s manuálnymi zručnosťami získanými rokmi úsilia a potu.

Z evanjeliových rozprávání vystupuje Jozef ako veľká osobnosť: ani na chvíľu sa nám nejaví zakríknutý alebo ustráchaný zoči-voči životu. Práve naopak, dokáže čeliť problémom, poradiť si v ťažkých situáciách, a zodpovedne a s iniciatívou vziať na seba zverené úlohy.

Jozef bol vskutku obyčajný človek, ktorému Boh zveril vykonať veľké veci. Každú jednu z udalostí, z ktorých sa skladá jeho život, dokázal prežívať tak, ako to chcel Pán. Preto Sväté písmo Jozefa chváli tvrdením, že bol spravodlivý.

Život sv. Jozefa bol síce prostý, ale nie ľahký. Po prežitých chvíľach úzkostí sa dozvedá, že Máriin Syn sa počal pôsobením Ducha Svätého. A toto Dieťa, Boží Syn, Dávidov potomok podľa tela, sa narodí v jaskyni. Anjeli oslavujú jeho narodenie a významné osobnosti z ďalekých krajín sa mu prichádzajú pokloniť, no judejský kráľ túži po jeho smrti a je potrebné utiecť (Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom – V Jozefovej dielni*).

Jozef je milovaným otcom, ktorého kresťanský ľud stále miluje

Svätý Jozef v skutočnosti vyjadril konkrétne svoje otcovstvo tým, že „urobil zo svojho života dobrovoľné obetovanie sa v láske vložené do služby Mesášovi.“

Pre túto svoju úlohu v dejinách spásy je sv. Jozef otcom, ktorého kresťanský ľud stále miluje, ako o tom svedčí skutočnosť, že v celom svete sú mu zasvätené mnohé kostoly; že mnohé náboženské inštitúty, cirkevné bratstvá a skupiny sú inšpirované jeho spiritualitou alebo nesú jeho meno; a že na jeho počesť sa konajú mnohé náboženské podujatia. Mnohí svätci a svätice ho vrúcne uctievali, medzi inými aj sv. Terézia z Avily, ktorá si ho zvolila za svojho zástancu a orodovníka, často sa mu zverovala a dostala všetky milosti, o ktoré prosila. Povzbudená vlastnou skúsenosťou, presvedčila aj ďalších, aby ho uctievali.

Milovaní, sv. Jozef je naozaj veľkou postavou v dejinách našej spásy, a preto ho ľudia majú radi. Je to aj preto, že žil obyčajným životom, ako jeden z nás, a v evanjeliách sa veľa o ňom nehovorí. Ako nám v apoštolskom liste Patris corde napísal Svätý Otec, aj dnes vystupujú do popredia ľudia, ktorí sú obyčajní, nenápadní, a táto doba ukazuje, akí sú dôležití, nenahraditeľní.

S takýmito ľuďmi Boh chce zachrániť tento svet. A takéhoto človeka si Boh vybral, aby sa staral o Svätú rodinu. V dnešných časoch môžeme cítiť, že Boh chce človeku ukázať pravé hodnoty, na ktoré sa už tak dlho zabúdalo. Ukazuje nám, čo je v našom živote dôležité, a čo má hodnotu. V dnešnej dobe vystupujú do popredia ľudia, ktorí sa modlia, ľudia, ktorí trpia, a ľudia, ktorí pomáhajú a slúžia...

V každej modlitebnej knižke sa nachádza nejaká modlitba k sv. Jozefovi. S osobitnými prosbami sa na neho obraciame každú stredu a zvlášť v mesiaci marci, ktorý je mu tradične zasvätený.

Dôvera ľudu vo sv. Jozefa je zhrnutá vo vyjadrení „*Ite ad Ioseph*“ (Chodte k Jozefovi), ktoré odkazuje na čas hladomoru v Egypte, keď ľud prosil faraóna o chlieb a on mu odpovedal: „*Chodte k Jozefovi a urobte všetko, čo vám povie!*“ (Gn 41, 55). Išlo o Jozefa, Jakubovho syna, ktorého bratia zo závidia predali (porov. Gn 37, 11 -28) a ktorý sa následne – podľa biblického rozprávania – stal v Egypte zástupcom faraóna (porov. Gn 41, 41-44).

Ako Dávidov potomok (porov. Mt 1, 16.20), z ktorého koreňa mal vzniknúť Ježiš, podľa prísľubu proroka Nátana Dávidovi (porov. 2 Sam), a ako ženích Márie z Nazareta je sv. Jozef akýmsi spojujúcim článkom medzi Starým a Novým zákonom.

2. Svätý Jozef – otec nežnej lásky

V 2. bode apoštolského listu dáva Svätý Otec František sv. Jozefovi charakteristiku nežný a láskavý otec.

Jozef videl Ježiša deň za dňom rásť „*v múdrosti, veku a v oblúbe u Boha i u ľudí*“ (Lk 2, 52). Tak ako urobil Pán s Izraelom aj on učil Ježiša

chodiť, držiac ho za ruku; bol pre neho ako otec, ktorý ho berie na ramená a skláňa sa k nemu, aby ho nachoval (porov. Oz 11, 3-4).

Ježiš videl v Jozefovi Božiu nežnú lásku: „Ako sa otec zmilúva nad deťmi, tak sa Pán zmilúva nad tými, čo sa ho boja“ (Ž 103, 13).

Jozef zaiste opakovane počul v synagóge pri modlitbe žalmov, že Boh Izraela je Bohom nežnej lásky, že je dobrý ku každému a „milostivý ku všetkým svojim stvoreniam“ (Ž 145, 9).

Milovaní, Jozef bol pozvaný k tejto láske a nehe, ktorú prejavoval ľuďom okolo seba, a zvlášť vo svojej rodine. Aj my sme pozvaní prejavovať lásku, nehu, dobrotivosť vo svojich rodinách, na pracoviskách, všade tam, kde žijeme, máme zasievať ovocie Ducha Svätého. A aké je toto ovocie? „Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť“ (Gal 5, 22). Sú to čnosti, ktoré vo svojom liste Galaťanom opisuje sv. Pavol.

Naša nábožnosť má smerovať k týmto čnostiam, ktoré sú prejavom Ducha Svätého. Naša nábožnosť nás má viesť k tomu, aby sme sa otvorili Duchu Svätému, tak ako sv. Jozef.

Svätý Otec vo svojom liste ďalej pokračuje: Dejiny spásy sa uskutočňujú „proti nádeji v nádeji“ (Rim 4, 18), teda prostredníctvom našich slabostí. Veľmi často si myslíme, že Boh sa spolieha len na našu dobrú a víťaznú stránku, pokým v skutočnosti sa väčšina jeho plánov realizuje prostredníctvom a napriek našej slabosti. Preto môže sv. Pavol povedať: „A aby som sa nevyvyšoval, bol mi daný do tela osteň, satanov posol, ktorý ma bije po tvári, aby som sa nevyvyšoval. Preto som tri razy prosil Pána, aby odstúpil odo mňa, ale on mi povedal: ‚Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti‘“ (2 Kor 12, 7-9).

Ak je toto perspektíva poriadku spásy, musíme sa naučiť prijímať našu slabosť s hlbokou nežnosťou.

Zlý nás núti hľadiť na našu krehkosť negatívne, Duch ju však vynáša na svetlo s nežnou láskou. Nežnosť je najlepší spôsob ako sa dotýkať toho, čo je v nás krehké. Zdvihnutý prst a posudzovanie, ktoré používame na druhých, je často znakom neschopnosti prijať v našom vnútri vlastnú slabosť, našu vlastnú krehkosť. *Iba milosrdenstvo nás zachráni pred obvinením žalobcu* (porov. Zjv 12, 10).

Milovaní, túto pravdu, ktorú nám Svätý Otec predkladá v apoštolskom liste, nesmieme prehliadať. Boh pracuje v našom živote aj napriek našim slabostiam. Často vynášame súdy nad inými, pretože nie sme schopní prijať svoju vlastnú slabosť a krehkosť. Pán Boh nemá až taký problém s našou slabosťou, ale má problém s tým, aby sme sa mu otvorili, aby sme mu načúvali a nechali sa ním viesť. A v tomto nám je opäť vzorom sv. Jozef. Keď si zoberieme jeho život, vidíme koľkokrát

musel kráčať proti nádeji, ale vždy kráčať v nádeji. Ako sa zachoval vo všetkých týchto životných situáciách...

Napríklad nadväzujúc na slová anjela, ktorý mu prikázal utiecť pred Herodesom a nájsť útočisko v Egypte (porov. Mt 2, 13) sv. Ján Zlatoústý píše: „Keď to Jozef počul, nepohoršil sa a nepovedal: ‚To vyzerá ako nejaká záhada. Ved’ ty sám si nám dal pred časom vedieť, že on má spasíť svoj ľud, a teraz nie je schopný zachrániť ani seba samého, ba dokonca musíme utekať, vydať sa na dlhú cestu, trpieť vyhnanstvo – čo predsa protirečí tvojmu sľubu.‘ Jozef neuvažuje takýmto spôsobom, pretože je mužom verným. Ani sa nepýta na čas návratu, napriek tomu, že ho anjel nechal neurčený, iba čo mu povedal: ‚Budeš tam – v Egypte – kým ti nedám vedieť“ (sv. Ján Zlatoústý, In Matthaem homiliae).

Svätý Otec nadväzuje: Preto je dôležité stretnúť sa s Božím milosrdenstvom najmä vo sviatosti zmierenia a zakúsiť pravdu a nežnú lásku. Paradoxne aj zlý duch nám môže povedať pravdu, ale robí to preto, aby nás usvedčil. My však vieme, že Pravda, ktorá pochádza od Boha, nás neodsudzuje, ale nás prijíma, objíma, podopiera a odpúšťa nám. Pravda sa nám neustále predkladá tak, ako to robí milosrdný otec v podobenstve (porov. Lk 15, 11-32): ide nám v ústrety, vracia nám dôstojnosť, dvíha nás na nohy, robí pre nás hostinu s odôvodnením, že „*tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa*“ (Lk 15, 24).

Aj prostredníctvom Jozefových obáv sa deje Božia vôľa, jeho dejiny, jeho plán. Jozef nás takto učí, že viera v Boha zahŕňa aj vieru v to, že Boh môže konať aj cez naše obavy, naše slabosti, našu krehkosť. A učí nás, že uprostred búrok života sa nemáme báť Bohu zveriť kormidlo našej loďky. Niekedy chceme mať všetko pod kontrolou, ale on vždy vidí ďalej.

Jozef, otec nežnej lásky

Josemaría Escrivá vo svojej knihe *Íst’ s Kristom v časti „V Jozefovej dielni“* píše: Ten Ježiš, ktorý je človekom, ktorý hovorí prízvukom konkrétnej oblasti Izraela, ktorého meno je spojené s remeselníkom menom Jozef, je Boží Syn. A kto môže niečo učiť Boha? No Ježiš je však aj skutočným človekom a žije normálny život: najskôr ako dieťa, potom ako chlapec, ktorý pomáha Jozefovi v dielni, a napokon ako zrelý muž, v plnosti svojho veku. „*A Ježiš sa vzámahal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí*“ (Lk 2, 52).

Jozef bol pravdepodobne jedným z mála remeselníkov v Nazarete, ak nie jediným. Tesárom podľa všetkého. No ako to zvykne chodiť v malých dedinkách, určite bol schopný robiť aj iné veci: dať do poriadku pokazený mlyn alebo opraviť škáry v streche pred príchodom zimy. Vďaka dobre vykonanej práci Jozef nepochybne pomohol mnohým ľuďom dostať

sa z ťažkostí. Jeho profesionálne povolanie bolo prácou zameranou na službu a na to, ako spríjemniť život ostatným rodinám v dedine; službu, ktorú sprevádzal úsmev, láskavé slovo, poznámka vyslovená len tak mimochodom, no prinavracajúca vieru a radosť tým, čo o ne takmer prišli.

Jozef bol po ľudskej stránke Ježišovým učiteľom; správal sa k nemu každý deň s ohľaduplnou láskou a staral sa oňho s radostnou obetavosťou. Nie je to vari dobrý dôvod na to, aby sme tohto spravodlivého muža, tohto sv. patriarchu, v ktorom vrcholí viera Starého zákona, považovali za učiteľa duchovného života? Duchovný život nie je predsa nič iné než vytrvalý a dôverný styk s Kristom, aby sme sa s ním jedného dňa stotožnili. A Jozef nám bude vedieť o Ježišovi povedať mnoho vecí. Preto ho nikdy neprestávajme uctievať.

Učiteľ duchovného života, robotník oddaný svojej práci, verný Boží služobník, neustále po Ježišovom boku – to je Jozef. *Ite ad Ioseph*. Od svätého Jozefa sa kresťan naučí, čo to znamená patriť Bohu a zároveň byť plne medzi ľuďmi, posväcujúc svet. Chodte za Jozefom a nájdete Ježiša. Chodte za Jozefom a nájdete Máriu, ktorá útulnú nazaretskú dielňu vždy napĺňala pokojom

Milovaní, sv. Jozef žil vo Svätej rodine, staral sa o ňu a učil sa v tejto rodine rásť v láske k Bohu, v láske k tejto rodine, aj ku všetkým, ktorých v živote stretával.

Učme sa od tohto veľkého patróna, ktorého nám v apoštolskom liste predstavuje Svätý Otec František aj my milovať ľudí čistou láskou, láskou, ktorá nebaží po zisku, ale dáva sa do služby Mesiáša, Božieho plánu, ktorý s nami Boh má. Svätý Jozef, ktorý bol pred 150-timi rokmi vyhlásený za patróna Cirkvi, chce ochraňovať aj naše rodiny, chce ich viesť k radostnej službe bližným, a tým k Ježišovi – Mesiášovi. Aj dnes častokrát nenachádzame východisko zo situácií, ktoré prežívame, môžeme sa obracať na tohto mocného patróna celej Cirkvi a prosiť ho o pomoc.

ROK SV. JOZEFA JE PRÍLEŽITOSŤOU NAČERPAŤ BOŽIU MILOSTĚ CEZ ODPUSTKY

Pri príležitosti Roka sv. Jozefa pápež František prostredníctvom dekrétu Apoštolskej penitenciárie udelil možnosť získania úplných odpustkov pri rozličných príležitostiach.

Dekrét Apoštolskej penitenciárie s podpismi hlavného penitenciára kardinála Maura Piacenzu a regensa Mons. Krzysztofa Nykiela je pozvaním pre veriacich využiť obdobie, ktoré potrvá do 8. decembra 2021, na „denné posilňovanie svojho života viery v uskutočňovaní Božej

vôle naplno,“ podľa vzoru sv. Jozefa: *„Všetci veriaci tak budú mať možnosť usilovať sa prostredníctvom modlitieb a dobrých skutkov, aby za pomoci sv. Jozefa, hlavy nebeskej rodiny z Nazareta, nadobúdali útechu a úľavu od ťažkých ľudských a sociálnych súžení, ktoré dnes postihujú súčasný svet.“*

Úplné odpustky sa udeľujú za bežných podmienok (sviatostná spoveď, eucharistické prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca) tým veriacim, ktorí sa s duchom strániacim sa akéhokoľvek hriechu zúčastnia na prežívaní Roka sv. Jozefa pri určených príležitostiach a určeným spôsobom.

– **Odpustky sa udeľujú tým, ktorí budú aspoň 30 minút meditovať o modlitbe Otčenáš alebo sa zúčastnia na duchovnej obnove trvajúcej aspoň jeden deň, ktorej súčasťou je meditácia o sv. Jozefovi**

– **tým, ktorí podľa príkladu sv. Jozefa vykonajú telesný alebo duchovný skutok milosrdenstva**

– **rodinám alebo snúbencom, ktorí sa budú spolu modliť ruženec**

– **tým, ktorí dennodenne zveria svoju činnosť do ochrany sv. Jozefa a každému veriacemu, ktorý bude modlitbami prosiť o príhovor remeselníka z Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu, mohol nájsť zamestnanie a aby práca všetkých bola dôstojná.**

– **plnomocné odpustky získajú aj veriaci, ktorí sa na príhovor sv. Jozefa budú modliť za Cirkev trpiacu prenasledovaním zvonka či zvnútra a za úľavu pre všetkých kresťanov, ktorú znášajú akúkoľvek formu prenasledovania. Ak patria k latinskému obradu, urobia tak Litániami k sv. Jozefovi, v prípade byzantského obradu Akatistom k sv. Jozefovi (alebo jeho časťou), prípadne inou modlitbou k sv. Jozefovi vlastnou ich liturgickej tradícii.**

– **Apoštolská penitenciária udeľuje plnomocné odpustky veriacim, ktorí sa pomodlia akúkoľvek legitímne schválenú modlitbu alebo úkon úcty k sv. Jozefovi, napríklad „K tebe sa utiekame, sv. Jozef“, osobitne 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa (podľa byzantskej tradície), v 19. deň každého mesiaca či v každú stredu – deň zasvätený pamiatke svätca (podľa latinskej tradície).**

– **V aktuálnom kontexte zdravotnej pohotovosti sa dar úplných odpustkov osobitne rozširuje na seniorov, chorých, zomierajúcich a na všetkých tých, ktorí z oprávnených dôvodov nemajú možnosť vyjsť z domu a ktorí s duchom vzdialeným od akéhokoľvek hriechu a s úmyslom splniť, hneď ako to bude možné, tri bežné podmienky, doma alebo tam, kde sa povinne zdržiavajú,**

vykonajú zbožný skutok na počesť sv. Jozefa – útechy chorých a patróna dobrej smrti – obetujúc s dôverou Bohu bolesti a problémy svojho života.

ROZHOVOR S MATKOU

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

ako máme my v živote prejavovať nežnosť, láskavosť?

MILOVANÍ,

nebojte sa byť dobrí a láskaví voči iným ľuďom. Láskou dosiahnete viac, ako prísnosťou. To čo poviete s láskou, prinesie raz svoje ovocie. Ale nebojte sa povedať ani pravdu, ktorá vedie k Bohu, a učte sa ju hovoriť s láskou.

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

Ďakujeme ti za to, že tvoj život i život sv. Jozefa bol pravdou a zároveň i láskou.

SPYTOVANIE SVEDOMIA

1. Vážim si obyčajných, nenápadných ľudí?
2. Dávam sa do služby Bohu, jeho Božiemu plánu so mnou?
3. Chápem, že Boh chce v mojom „malom“ živote vykonať veľké veci?
4. V čom sa môj život podobá sv. Jozefovi?
5. Poznám ovocie Ducha Svätého (Gal 5, 22), ktorým mám naplniť svoj život?
6. Ako praktizujem v živote nežnosť, láskavosť?
7. Dokážem veriť proti nádeji v nádeji?
8. Verím, že Boh uskutočňuje svoj plán spásy cez nás aj napriek našim slabostiam?
9. Učím sa preto prijímať svoje slabosti, pády s nežnosťou?
10. Mám pochopenie pre krehkosť a zlyhania iných?

PREDAVZATIE

Budem tridsať minút rozjímať o modlitbe Otčenáš, aby som po splnení ostatných podmienok (sv. spoveď, sv. prijímanie, modlitba na úmysel Svätého Otca strániac sa akéhokoľvek hriechu) mohol získať v Roku sv. Jozefa plnomocné odpustky.

MODLITBA

Buď pozdravený, ochranca Vykupiteľa
a ženích Panny Márie.

Tebe Boh zveril svojho Syna;
v teba Mária vložila svoju dôveru;
s tebou sa Kristus stal mužom.

Ó, blažený Jozef, ukáž, že si aj naším otcom
a veď nás po ceste života.

Vypros nám milosť, milosrdenstvo a odvahu
a ochráň nás pred každým zlom. Amen.

Použitá literatúra:

*Apoštolský list Svätého Otca Františka Patris corde
(S otcovským srdcom) o vyhlásení Roka sv. Jozefa
Josemaría Escrivá, Ísť s Kristom*

Vydáva: **Rodina Nepoškvrnenej**

Spracovala: *sr. M. Jaroslava*

Objednávky prijímame na adrese:

Rodina Nepoškvrnenej, 038 31 Vrúcko 190

t.č. 043/4933741, e-mail: rodinaneposkvrnenej@gmail.com